

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙΙ

Το σύμπαν
σ' ένα ρόδι

Αν υποθέσουμε ότι το παρατηρήσιμο Σύμπαν είναι κλεισμένο σ' ένα ρόδι, κόβουμε το ρόδι από το δένδρο, ανοίγουμε το κέλυφός του και βλέπουμε τα μέρη του στις ρόγες που το αποτελούν.

Η σύγχρονη φιλοσοφική άποψη για την αντίληψη της δομής και της λειτουργίας του Σύμπαντος, όπως τουλάχιστον την αντιλαμβάνονται οι πέντε αισθήσεις μας και με βάση την Ευκλείδεια γεωμετρία, είναι η ακόλουθη.

Αρχή υπάρχει στα μέρη του Σύμπαντος, δηλαδή στους κόσμους που το αποτελούν. Αρχή δηλαδή υπάρχει στη γέννηση ενός άστρου, ή ενός αστρικού συστήματος.

Αυτή η αρχή επιβεβαιώνει και το αντίθετό της για το τέλος ενός άλλου άστρου ή ενός αστρικού συστήματος. Αυτή την αρχή και το τέλος, που πάντοτε γίνονται κάτω από μαθηματικές αρχές και φυσικούς νόμους, ο Αριστοτέλης αποκαλεί μονολεκτικά **“γίγνεσθαι”**. Άρα **“η αρχή είναι συνεχής”**.

Αν υποθέσουμε ότι το παρατηρήσιμο Σύμπαν είναι κλεισμένο σ' ένα ρόδι, κόβουμε το ρόδι από το δένδρο, ανοίγουμε το κέλυφός του και βλέπουμε τα μέρη του στις ρόγες που το αποτελούν.

Τα μέρη, δηλαδή οι ρόγες, έχουν ομοιογένεια αλλά δεν είναι ούτε ίδια, ούτε ίσα.

Ανάμεσά τους βλέπουμε ένα άλλο υλικό του ροδιού που συμβατικά το αποκαλώ **“συναρμολογητή”**, που η δουλειά του είναι να δένει το σύνολο από τις ρόγες μέσα στο κέλυφος του ροδιού.

Ο συναρμολογητής που δεν είναι τίποτε άλλο παρά η βαρύτητα που συγκρατεί τα υλικά συστήματα του Σύμπαντος, παρατηρούμε ότι διαπερνά σε πυκνούς ή αραιούς σχηματισμούς όλες τις ρόγες του ροδιού, επιβάλλοντας την τάξη στη λειτουργία του συνόλου του, δένοντας τις ρόγες μεταξύ τους.

Εκτός δηλαδή από συναρμολογητής είναι και επόπτης που με άπειρη ταχύτητα ελέγχει τη συμπεριφορά που έχει κάθε μία ρόγα χωριστά, αλλά και ολόκληρο το ρόδι που γεννιέται στο δένδρο από ένα μικρό λουλούδι, γίνεται φρούτο που λίγο λίγο ωριμάζει και καταλήγει στο στομάχι μας.

Όμως το δένδρο της ροδιάς έχει και άλλα ρόδια, άλλα μικρά και άλλα μεγάλα. Σκέφτομαι ακόμα πως εκτός απ' τη δική μου

Αρχή υπάρχει
στα μέρη
του Σύμπαντος,
δηλαδή
στους κόσμους
που το αποτελούν.

Νομίζουμε, κλεισμένοι σε μια ρόγα από ένα ρόδι, ενός μόνον δένδρου, ότι γεννηθήκαμε από μία “μεγάλη έκρηξη”, κάποτε που έσκασε ένα ηουλιούδι κόκκινο στο δένδρο, για να γίνει το ρόδι, μέσα στη ρόγα του οποίου ζούμε σήμερα.

ροδιά στον κήπο μου, υπάρχουν κι άλλοι κήποι, πολλοί κήποι σ’ ολόκληρο τον κόσμο, που έχουν ροδιές. Κι όχι μόνον αυτό. Οι ροδιές γεννιώνται, γεμίζουν φρούτα που στολίζουν το τραπέζι μας, κάποτε πεθαίνουν, ενώ μένουν πίσω τους οι καινούργιες που τις φύτεψαν οι κηπουροί.

Και κάτι ακόμα που δημιουργεί μία πολυπλοκότητα στη συνολική αντίληψη του ανθρώπου για τις ροδιές του κόσμου.

Κανένα δένδρο ροδιάς δεν είναι το ίδιο μ’ ένα άλλο δένδρο ροδιάς, κανένα ρόδι δεν είναι ίδιο μ’ ένα άλλο ρόδι, το δε είδος της ροδιάς υπόκειται στο νόμο των ποικιλιών, σε αμέτρητες παραλλαγές, με αποτέλεσμα, όταν τρώμε ένα ρόδι, να νομίζουμε πως τρώμε το ίδιο ρόδι που φάγαμε και χθες, χωρίς να μπορούμε να συλλάβουμε και να μετρήσουμε την απειροστική ποικιλία του ως φρούτο και ως δένδρο στις χώρες του πλανήτη που φυτρώνει.

Αυτό είναι η ψευδαίσθηση της αντίληψης του Σύμπαντος.

Νομίζουμε, κλεισμένοι σε μια ρόγα από ένα ρόδι, ενός μόνον

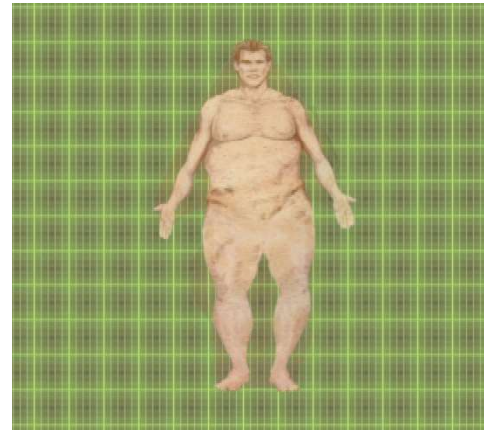
δένδρου, ότι γεννηθήκαμε από μία “μεγάλη έκρηξη”; κάποτε που έσκασε ένα λουλούδι κόκκινο στο δένδρο, για να γίνει το ρόδι, μέσα στη ρόγα του οποίου ζούμε σήμερα.

Μέσα από το παρατηρητήριο της ρόγας του συγκεκριμένου ροδιού, προσπαθούμε να δούμε ή να συλλάβουμε με εξισώσεις πόσα ρόδια, σε πόσα δένδρα υπάρχουν στο Σύμπαν. Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε ότι στο Σύμπαν μπορεί να πρυτανεύουν οι εξισώσεις αλλά το σύμπαν δεν είναι οι εξισώσεις.

Ο σημερινός άνθρωπος γνωρίζει και χρησιμοποιεί τους αριθμούς αλλά αγνοεί το περιεχόμενό τους και την έκταση του περιεχομένου τους.

Ο καθηγητής Hawking, στο βιβλίο του “ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΣΕ ΕΝΑ ΚΑΡΥΔΟΤΣΟΥΦΛΟ”, σε κάποιο εδάφιο γράφει ότι “εάν τα άστρα βρίσκονταν στις θέσεις τους από πάντα, πώς άρχισαν ξαφνικά να λάμπουν πριν από μερικά δισεκατομμύρια χρόνια και ποιος είναι αυτός που άναψε το φως τους, έτσι ώστε από άλλα άστρα το φως να έχει φτάσει στη γη και να τα βλέπουμε,

Εάν τα άστρα βρίσκονταν στις θέσεις τους από πάντα, πώς άρχισαν ξαφνικά να λάμπουν πριν από μερικά δισεκατομμύρια χρόνια και ποιος είναι αυτός που άναψε το φως τους, έτσι ώστε από άλλα άστρα το φως να έχει φτάσει στη γη και να τα βλέπουμε, και από άλλα το φως τους έρχεται ακόμα προς τη γη;.

και από άλλα το φως τους έρχεται ακόμα προς τη γη;”

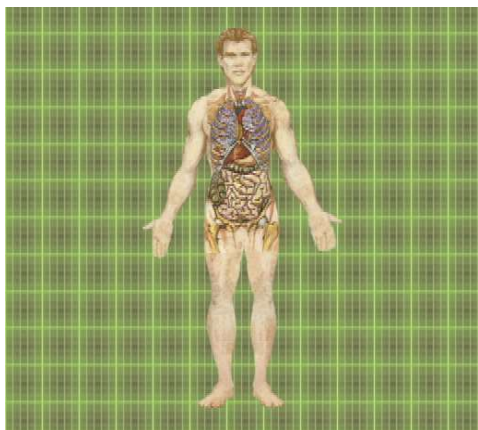
Αυτό μπορούν να το εξηγήσουν οι εξισώσεις;

Αν υποθέσουμε ότι το ρόδι δεν είναι ένα Σύμπαν γαλαξιών αλλά είναι το ίδιο μας το σώμα, το Συμπαντικό σώμα μας για το οποίο γνωρίζουμε ελάχιστα πράγματα, θα φτάσουμε στις ίδιες μετρήσεις, στις ίδιες εξισώσεις, στα ίδια συμπεράσματα με το Σύμπαν των Γαλαξιών.

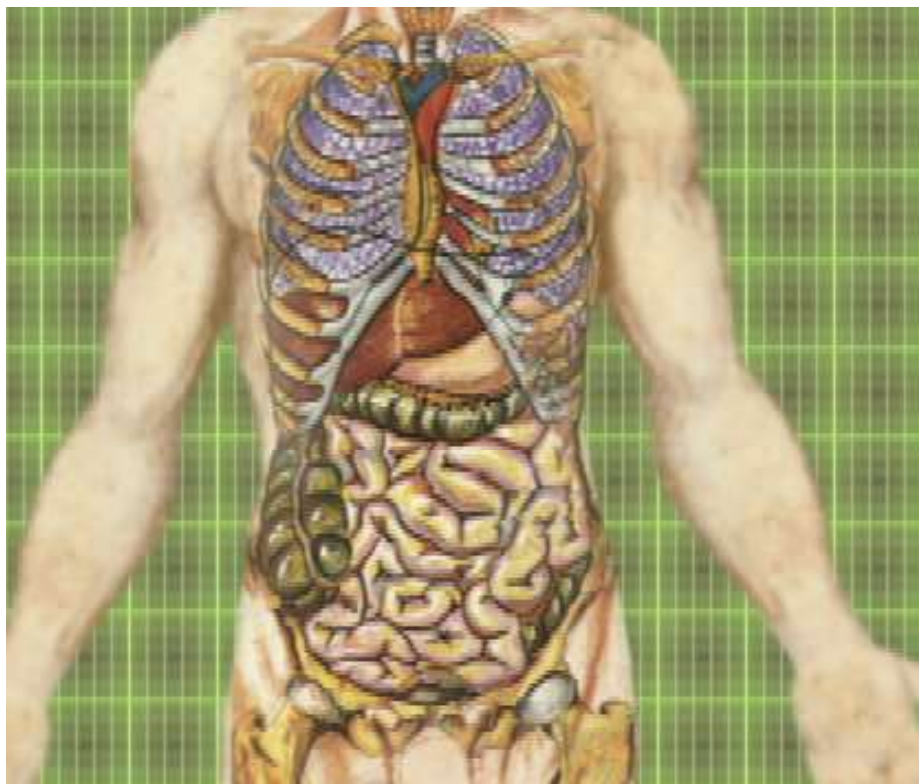
Τα πλέον πολύπλοκα λειτουργικά συστήματα που έχει διαπιστώσει ο σύγχρονος άνθρωπος κάτω από το μικροσκόπιο της έρευνας είναι το ίδιο του το σώμα.

Μας είναι εντελώς άγνωστο να δώσουμε επιστημονική εξήγηση από που προήλθε η ζωή. Υποθέτουν μερικοί επιστήμονες ότι πριν από 3-4 δισεκατομμύρια χρόνια είχε ήδη εμφανιστεί το DNA.

Το DNA αποτελεί τη βάση κάθε μορφής ζωής στη γη. Πιστεύουν πολλοί ότι το DNA εξελίχθηκε σε επίπεδο πληροφοριών με την πάροδο του χρόνου.

Αν υποθέσουμε ότι το ρόδι δεν είναι ένα Σύμπαν γαθαξιών αλλά είναι το ίδιο μας το σώμα, το Συμπαντικό σώμα μας για το οποίο γνωρίζουμε ελάχιστα πράγματα, θα φτάσουμε στις ίδιες μετρήσεις, στις ίδιες εξισώσεις, στα ίδια συμπεράσματα με το Σύμπαν των Γαθαξιών.

Αυτό είναι μια πλάνη.

Η ροδιά με το συμπαντικό ρόδι του DNA του ανθρώπου υπήρχε από πάντα. Τα δάση από ροδιές με τα DNA κάθε οργανισμού στο γνωστό και άγνωστο μας κόσμο υπήρχαν από πάντα. Η σκέψη μας στο γήινο επίπεδο που ζούμε με την Ευκλείδεια αντίληψη της γης και του κόσμου είναι αδύνατον να συλλάβει ότι το ρόδι του Σύμπαντος είναι ισότιμο με το ρόδι του ανθρωπίνου σώματος, που και αυτό είναι ισότιμο με το ρόδι ενός ζώου ή ενός πτηνού ή ενός δένδρου ή ενός φυτού.

Η απειροστική διάσταση κάθε όντος ή κάθε φαινομένου στο μικρόκοσμο και στο μεγάκοσμο είναι κλεισμένη μέσα στο συμβατικό ρόδι της ροδιάς της ζωής. Όλα χωρούν στο Ένα, το Ένα χωράει μέσα σε όλα, κι όλα μαζί απολαμβάνουν τη συνέχεια της αιώνιας ζωής. Γιατί το κάθε μορφής σύμπαν έχει τη συνέχεια μέσα του. Με λίγα λόγια «όλα χωρούν μέσα σε όλα»!

Το σύνδρομο του Τιτανικού

Τα δένδρα, τα πουλιούδια, τα ζώα, και τα πετεινά του ουρανού, οι στεριές και οι θάλασσες, όλα τα δημιουργήματα της κτίσης αποτελούν σε κάθε στιγμή τα ιερά σκεύη λειτουργίας της φύσης

Α

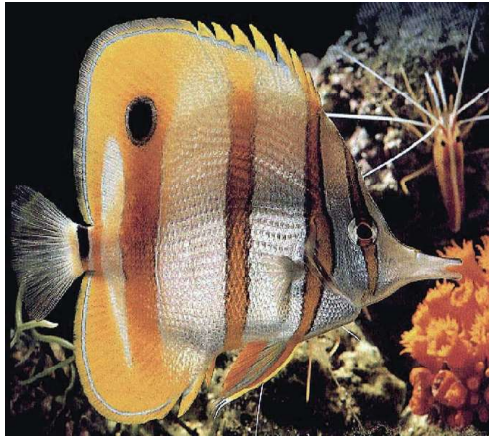
ν πρέπει να πω λίγα λόγια για το πώς αισθάνομαι για τον εαυτό μου περιγράφοντας τις εμπειρίες μου, πιστεύω ότι είμαι ένα βαθιά θρησκευόμενο άτομο. Από μικρό παιδί αναζητούσα το Θεό σε κάθε εκδήλωση της φύσης και της ανθρώπινης ζωής. Η λατρεία του Θεού στο χώρο της εκκλησίας πολλές φορές με οδηγούσε στην έκσταση και οι μορφές των αγίων στα τοιχώματα των ναών ήταν πάντα για μένα ενεργητικές δυνάμεις που βοηθούσαν στην ένταση της ανόδου της ψυχής μου στις ουράνιες σφαίρες.

Σήμερα, ποτισμένος από τα ιερά βιώματα της εκκλησίας αλλά και της παγκόσμιας γνώσης, αισθάνομαι πως μέσα στο νου μου συγκατοικούν με πλήρη αρμονία δύο κυρίαρχες δυνάμεις: Η θρησκεία και η επιστήμη.

Η λατρεία μου για το Θεό δεν εκδηλώνεται μόνον μέσα στο ναό της γειτονιάς μου. Κυρίως εκδηλώνεται στο ναό του Σύμπαντος.

Με το πέρασμα του χρόνου, οι μορφές των αγίων στις τοιχογραφίες των εκκλησιών ταυτίστηκαν με τις μορφές των σοφών του αρχαίου Ελληνικού κόσμου.

Η σκέψη μου από μόνη της αγιοποίησε τον Πλάτωνα, το Σωκράτη, τον Αριστοτέλη, τον Πυθαγόρα, κι όλους τους μεγάλους διδασκάλους της αρχαίας Ελληνικής φιλοσοφίας.

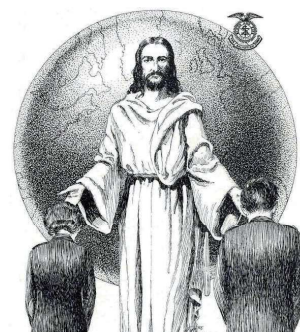

Άθελά μου τα ιερά σκεύη στο θυσιαστήριο της εκκλησίας εξισώθηκαν με τα ιερά σκεύη της φύσης. Τα δένδρα, τα λουλούδια, τα ζώα, και τα πετεινά του ουρανού, οι στεριές και οι θάλασσες, όλα τα δημιουργήματα της κτίσης αποτελούν σε κάθε στιγμή τα ιερά σκεύη λειτουργίας της φύσης στον άπειρο ναό του Υψίστου, στο θυσιαστήριο της Γνώσης.

Εξελισσόμενος από τη γνώση στην επίγνωση, αισθάνθηκα πως ο Θεός της Παλαιάς Διαθήκης, που άλλους τους αγαπούσε και άλλους τους μισούσε, ήταν ελάχιστος μπροστά στο απειροστικό μέγεθος του Θεού που η επιστήμη καθόριζε μέσα στο νου και την ψυχή μου. Άραγε, ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, ερμηνευόταν μόνον από τους αγίους που θέσπισαν τα ιερατεία της γης;

Ή μήπως σήμερα, η παρουσία του Ιησού στη Γη, ο λόγος Του, τα θαύματά Του, το ιερών πάθος Του, ο θάνατός Του, η νίκη Του στον Άδη και η θριαμβευτική Ανάστασή Του καλύπτουν όλο το φάσμα των νόμων και των επιστημών, για να αρχίσει πλέον ο άνθρωπος να ερευνά φιλοσοφικά και επιστημονικά τη συμπαντική ταυτότητα του Υιού, τη σχέση Του με τον Πατέρα και το πανάγιο αιθερικό Πνεύμα και την υπόσταση του Υιού ως Ανθρώπου για τη σωτηρία του ίδιου του ανθρώπου από τον Υιό! Το μεγάλο ερώτημα που οδηγεί σε αγωνία τη σκέψη μου είναι γιατί η επιστήμη και η θρησκεία βρίσκονται σε διαρκή

Άραγε, ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, ερμηνευόταν μόνον από τους αγίους που θέσπισαν τα ιερατεία της γης;

Μέσα από τη συμπαντική δυναμική και την ενδογενή τάση της να διαφυλάσσει η φύση τον εαυτό της, μέσα από σεισμούς, θυμούς της θάλασσας, της στεριάς και του αέρα, ξαναφέρει τον άνθρωπο στην περίοδο της αρχικής δράσης του, πρωτόγονο κάτοικο του φλοιού της.

διαμάχη. Μπορεί η επιστήμη που ασχολείται με την πρόοδο της έρευνας και της τεχνολογίας να επιβιώσει χωρίς την ηθική που διδάσκει η θρησκεία;

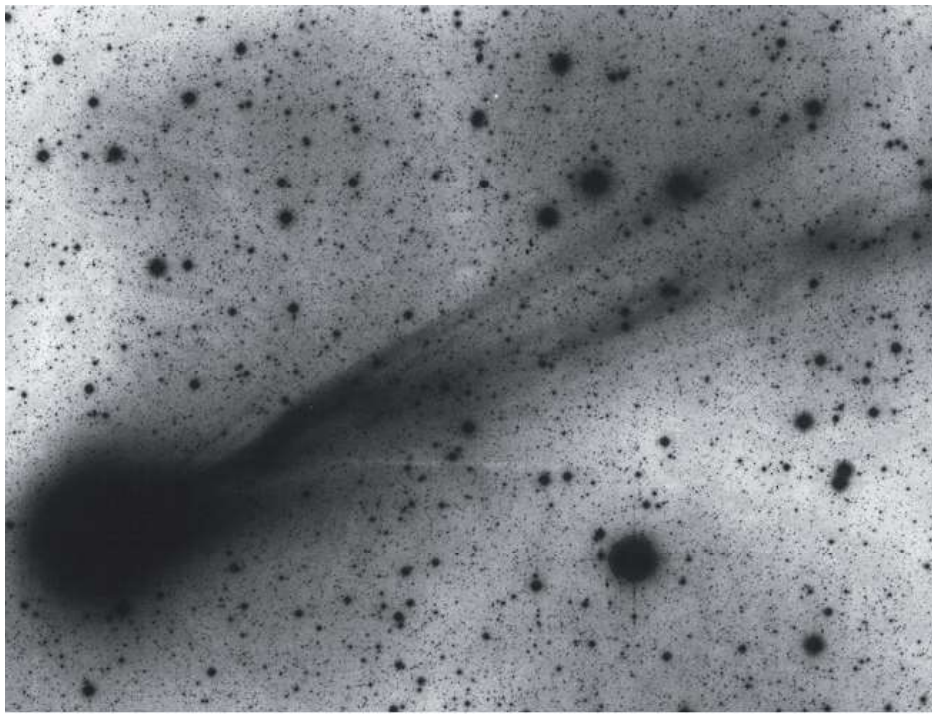
Μπορεί η θρησκεία να καλλιεργεί την ηθική του ατόμου σ' ένα κόσμο χωρίς επιστημονική γνώση; Ασφαλώς όχι!

Άρα, οι δύο αυτές κορυφαίες δυνάμεις πρέπει να είναι άρρηκτα δεμένες μεταξύ τους, για να μπορέσει πλέον ο άνθρωπος να αντιμετωπίσει τα τεράστια προβλήματα που αφορούν τόσο στην ατομική του επιβίωση όσο και στη συνύπαρξη των ανθρώπων του πλανήτη με τον πλανήτη.

Αν πράγματι πιστεύουμε ότι το Σύμπαν είναι αιώνιο, πρέπει να δεχθούμε ότι και το λίκνο της εφύιιας του, η Γη, είναι κι αυτή αιώνια.

Αν η Γη είναι αιώνια, τότε έχει μέσα της το μηχανισμό της αυτοάμυνας απέναντι στο μεγάλο εχθρό της, τον άνθρωπο.

Κι όποτε η ανθρωπότητα βιάζει τη φύση και φθάνει στην κορυφή της ηθικής παρακμής της, οι δομικοί μηχανισμοί που κρατούν τη

Γη ζωντανή, κινδυνεύουν.

Όμως, όταν η αρμονική σχέση της με τον ήλιο και τους πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος, η θαυμαστή ατμόσφαιρά της, ο φυτικός και ζωϊκός πλούτος της, το μεγαλείο της και η ομορφιά της, πλησιάζουν τις πύλες της αντίστροφης μέτρησης, η Γη φέρνει τον άνθρωπο αντιμέτωπο με τη δίκαιη οργή της.

Μέσα από τη συμπαντική δυναμική και την ενδογενή τάση της να διαφυλάσσει η φύση τον εαυτό της, μέσα από σεισμούς, θυμούς της θάλασσας, της στεριάς και του αέρα αλλά και την κοσμική συνεργασία της με βράχους και κομήτες που πέφτουν από τον ουρανό, ξαναφέρει τον άνθρωπο στην περίοδο της αρχικής δράσης του, πρωτόγονο κάτοικο του φλοιού της.

Σήμερα, ένας στους έξι ανθρώπους του πλανήτη κοιμάται το βράδυ πεινασμένος. Τα αγαθά της προόδου δεν φθάνουν ούτε για το μισό πληθυσμό της γης. Από τα αγαθά της φύσης και της τεχνολογίας που παράγονται στη γη μας το 20% των προνομιούχων καταναλώνει το 75% αυτών των αγαθών. Όλοι οι υπόλοιποι μη προνομιούχοι, προσπαθούν να επιβιώσουν από το υπόλοιπο 25%.

Χωρίς εργασία, υγεία και
επαίδευση
δεν μπορείς
να θεωρείσαι
«πολίτης» αυτού
του πλανήτη.

Χωρίς εργασία, υγεία και επαίδευση δεν μπορείς να θεωρείσαι «πολίτης» αυτού του πλανήτη. Από την άλλη πλευρά, χωρίς δικαιοσύνη και ηθική, δεν μπορείς να θεωρείσαι «άνθρωπος» αυτού του πλανήτη.

Άρα βασικός στόχος των κυβερνώντων στον πλανήτη γη είναι ο πολίτης να ζει σαν άνθρωπος και ο άνθρωπος σαν πολίτης, για να μπορέσει ουσιαστικά ο αγώνας για πρόοδο και δικαιοσύνη να δημιουργήσει νέες μορφές παραγωγής και κατανάλωσης και να δημιουργηθεί ένα καινούργιο μοντέλλο για μια διεθνή οικονομική τάξη που θα διασφαλίσει την ευημερία των κοινωνιών του κόσμου.

Ο σύγχρονος πολίτης σε κάθε χώρα της γης πρέπει να αντιληφθεί ότι, αν η παγκόσμια εξουσία των πολυεθνικών εταιρειών και του χρηματιστηριακού κατεστημένου δεν προσπαθήσει να προσαρμοσθεί στις αξίες της Χριστιανικής θρησκείας και του αρχαίου Ελληνικού «μέτρου» για την προστασία του «καλού κ' αγαθού» που αφορούν στην προστασία του ίδιου του πλανήτη μας, τότε ο πλανήτης θα «δείξει τα νύχια του».

Η ιστορία μάς δίδαξε ότι, ενώ οι πολιτισμοί σ' αυτό τον κόσμο είναι φώτα

που αναβοσβήνουν σε περιόδους εκατομμυρίων ετών και κάθε πρόοδος έρχεται και παρέρχεται, ο πλανήτης γη συνεχίζει να γυρίζει όπως πάντα για πάντα, δεμένος άρρηκτα στο άρμα του ηλιακού μας συστήματος.

Η ιστορία μάς διδάσκει ακόμα για βιβλικές καταστροφές, εκεί που το πυρ και το ύδωρ από ευεργετικές δυνάμεις έγιναν δυνάμεις απώλειας και αφάνειας. Άνθρωποι και πολιτισμοί θάβονται κάτω από το χώμα που κάποτε ήταν ωκεανός και κάτω από ωκεανούς που κάποτε ήταν χώμα.

Ο πλανήτης γη φοράει το δικό του ρολόι, προστατεύει τον άνθρωπο όσο ο άνθρωπος ακούει τους χτύπους του πλανητικού ρολογιού και τηρεί το μέτρο. Αντίθετα τον καταπίνει, όταν το μέτρο χαθεί και κινδυνεύει ο ίδιος ο πλανήτης. Ο πλανήτης Γη έχει Γνώση, έχει ψυχή, έχει «Φύσιν Ανόλεθρον και Αθάνατον».

Ο J. LOVELOCK αναφέρει: **«Η Γαία είναι σκληρό καρύδι. Μπορεί να φροντίσει τον εαυτό της μέσα από μηχανισμούς προσαρμογής και ομοιοστάσεως. Εκείνο που θά “πρεπε να θεωρείται εύθραυστο είναι το μέλλον της ανθρωπότητας ως είδους που κατοικεί σ’ αυτό τον πλανήτη».**

Σε μια ομιλία του στην Ακαδημία Αθηνών ο καθηγητής Μπουροδήμος μίλησε για το «**σύνδρομο του Τιτανικού**».

Ο σημερινός άνθρωπος θαμπώνεται από την πολυτέλεια και τη χλιδή του σκάφους της ευημερίας, του παράνομου πλουτισμού και του εύκολου κέρδους. Καταστρέφει ασυστόλως τα δάση για να κάνει χαρτί, ρυπαίνει τις θάλασσες, ρυπαίνει την ατμόσφαιρα περιφρονώντας την οικολογική κατάρρευση του συστήματος της Γης που, δυστυχώς, στον πρώτο αιώνα της τρίτης χιλιετίας θα οδηγήσει τον πολυτελή «**Τιτανικό**» που κυβερνούν τα «**κέντρα εντολών**» στην άβυσσο ενός θλιβερού ναυαγίου, σβήνοντας για άλλη μια φορά το φως του πολιτισμού στον πλανήτη Γη.

Όποιος το αμφισβητεί κυριαρχείται από αυταπάτες.

Όποιος ελπίζει ότι «**το κακό ζει αιώνια**» πάσχει απ’ το σύνδρομο του Τιτανικού. Όποιος πιστεύει ότι οι πυρηνικές δοκιμές και οι προετοιμασίες ενός πυρηνικού ολοκαυτώματος που θα το ξεκινήσει «**όποιος θυμώσει πρώτος**», δεν ανεβάζουν τον πυρετό

James Ephraim

Lovelock 1919) είναι

ένας ανεξάρτητος επιστήμονας, συγγραφέας, ερευνητής και περιβαλλοντολόγος. Είναι διάσημος κυρίως επειδή πρότεινε και εκλαΐκευσε την υπόθεση της Γαίας, με βάση την οποία επιχειρηματολόγησε ότι η Γη λειτουργεί ως ένα είδος υπεροργανισμού. Μοιλονότι η υπόθεση της Γαίας έγινε αποδεκτή με προθυμία από πολλούς στην περιβαλλοντολογική κοινότητα, δεν έχει γίνει ακόμη πλήρως αποδεκτή από την επιστημονική κοινότητα. Ο Λάβλοκ απάντησε στην κριτική με τη βοήθεια μοντέλων όπως ο Μαργαριτόκοσμος (Daisyworld), που επιδεικνύουν πώς επιδράσεις στο επίπεδο του ατόμου μπορούν να μεταφραστούν σε πλανητική ομοίωση.

στο θερμόμετρο της μάνας Γαίας, ζει σε μία ολοκληρωτική πλάνη. Ο πλανήτης μας έστειλε μήνυμα στους ταξιδιώτες του Discovery τον Αύγουστο του 1995 ότι τελειώνουν οι προθεσμίες που έχει ο άνθρωπος να ελπίζει πως η γη έχει περιθώρια να συζεί μαζί του. Η κοιμώμενη «Ατλαντίδα» άνοιξε και πάλι τα μάτια της.

Το διαζύγιο της Γης με τον άνθρωπο ετοιμάζεται στο νομικό τμήμα του σύμπαντος. Κι αν μπορούσαμε να ρίξουμε μια ματιά στα αίτια που συνθέτουν αυτό το διαζύγιο, θα απορούσαμε πώς είναι δυνατόν ακόμα να υπάρχουμε.

- Από το 1972 μέχρι σήμερα η γη έχασε συνολικά 260 εκατομμύρια εκτάρια δάσους, μία έκταση μεγαλύτερη από τη μισή Αμερική ή ολόκληρη την Ευρώπη.

- 140 εκατομμύρια εκτάρια καλλιεργήσιμης γης έγιναν έρημος. Τα δάση που χάθηκαν αποτελούσαν βασικούς πνεύμονες απορρόφησης του διοξειδίου του άνθρακος της ατμόσφαιρας και την πηγή παραγωγής καθαρού οξυγόνου. Αυτό αποτελεί σήμερα το θλιβερό φαινόμενο του θερμοκηπίου.

- Ενώ ο πληθυσμός της γης το 1900 ήταν 1,63 δισεκατομμύρια και σήμερα έχει ξεπεράσει τα 6 δισεκατομμύρια, οι αγρότες ταυτόχρονα έχασαν τις τέσσερις τελευταίες δεκαετίες 540 εκατομμύρια τόνους παραγωγικού εδάφους, με αποτέλεσμα την επιδείνωση της κοινωνικής και της εργασιακής ανισότητας και την νέκρωση της παραγωγικότητας της Γης.

- Χιλιάδες είδη φυτών και ζώων που υπήρχαν το 1972 έχουν σήμερα εξαφανισθεί. Αυτό σημαίνει βιολογική ανισορροπία και σε μεγάλο βαθμό ανατροπή της γενετικής λειτουργίας του οικοσυστήματος.

- Η ημερήσια κατανάλωση χλιοθερμίδων σε κάθε άτομο της προϊστορικής εποχής, στη μεγάλη αγροτική επανάσταση, ήταν μικρότερη από 80 εκατομμύρια για όλες τις ενεργειακές και βιοτικές ανάγκες των ανθρώπων της γης.

Σήμερα, στη βιβλική Βαβέλ της κοινωνικής ανισότητας, στις υπανάπτυκτες χώρες η κατανάλωση χλιοθερμίδων κυμαίνεται από 8 – 15.000 σε κάθε άτομο ημερησίως, ενώ στην Ευρώπη και την Αμερική κυμαίνεται, για ένα άτομο, από 160 –240.000

Χιλιάδες είδη φυτών και ζώων που υπήρχαν το 1972 έχουν σήμερα εξαφανισθεί.

Η εξαθλίωση του ατόμου του τρίτου κόσμου και η άμετρη ευημερία των προνομιούχων του Δυτικού κόσμου ποτέ δε βρέθηκαν σε τόσο άθλια και προκλητική ανισότητα.

χιλιοθερμίδες ημερησίως. Η εξαθλίωση του ατόμου του τρίτου κόσμου και η άμετρη ευημερία των προνομιούχων του Δυτικού κόσμου ποτέ δε βρέθηκαν σε τόσο άθλια και προκλητική ανισότητα.

Ζούμε σε μία πραγματικά συναρπαστική εποχή. Είναι βέβαιο ότι ο «Τιτανικός» απέπλευσε από το λιμάνι της ιστορίας του πλανήτη Γη για το μεγάλο ταξίδι του. Πλήρωμά του η αλόγιστη ευημερία, το άμετρο και δόλιο κέρδος, η επιστήμη των όπλων, ο πόλεμος, η πυρηνική τεχνολογία, η περιφρόνηση του θείου, η προδοσία της φύσης.

Πίσω στην προβλήτα του λιμανιού η Δικαιοσύνη, η Ηθική, η Παιδεία, η Σωφροσύνη, ο Σεβασμός του ατόμου, όλες οι μεγάλες Αξίες κουνούν το μαντήλι του αποχαιρετισμού. Κι όταν στο βάθος του πελάγους σβήσει η εικόνα του πολυτελούς σκάφους, που σε λίγο θα συγκρουσθεί με τα παγόβουνα του «φυσικού μέτρου», η γη και η θάλασσα, το νερό και το πυρ, θα αναβιώσουν την Πτώση της Χαμένης Ατλαντίδας. Στο πρόγραμμα του Θεού η Γαία έχει τη συνέχεια μέσα της, ενώ αντίθετα οι κοινωνίες του κόσμου είναι περιοδικές. Ο Τιτανικός θα βυθισθεί στην Άβυσσο της τιμωρίας, ενώ οι Αξίες, πίσω στο λιμάνι, θα σβήσουν το φως του πολιτισμού περιμένοντας μήνυμα από τον πάντων Δημιουργό να το ανάψουν και πάλι, κάποτε στο μέλλον.

